

TEFEKKÜR

Hekimođlu İsmail

İnsan Hakları ve Müslümanlar

İnsanı yaratan Allah, İslâmiyet'i gönderdiği için insan haklarını en iyi koruyan İslâmiyet'tir. Bu sebeple Müslümanlar ne zaman İslâmiyet'i öğrenmiş, anlamış, yaşamışsa ilerlemişler; en iyi günlere ulaşmışlar... Ne zaman da İslâm'dan uzaklaşmışlarsa kötü durumlara düşmüşlerdir, tarihte bunun misalleri çoktur.

İslâmiyet insanın hakkını belirler ve korur. Acaba Müslüman bundan ne kadar haberdardır? Canının istediğini yapan, kendi hayatını yaşayan, bu sebeple kötü alışkanlıklara köle olan insan, İslâmiyet'ten ne kadar faydalanabilir?

Yöneticiler de insandır. İslâm tarihi boyunca İslâm'dan uzaklaşan yöneticiler, devleti ve milleti kötü durumlara düşürmüşlerdir.

İçki, kumar, fuhuş, uyuşturucu, cehalet, tembellik, beceriksizlik... Bu canavarlar insan haklarını insanın şahsında boğmuştur!

Bir tarafta hakkına sahip çıkamayanlar, öte yanda haksızlığı meslek edinenler... İnsanlığın dramı budur.

İlimde ve teknikte ilerleyen Avrupa, insan haklarını kendi dünyalarında aramıştır. Çok derinlere gitmeden hemen belirtelim ki,

1789 Fransız İhtilâlî'yle hürriyetin, eşitliğin, adaletin ve kardeşliğin geldiği iddia edilmiştir. Halbuki Fransız İhtilâlî kiliseye ve krala karşıydı. Daha sonraki yıllarda da ihtilâl çocuklarını yedi.

Avrupa'nın insan hakları anlayışıyla beraber orada mezhep savaşları bitmek tükenmek bilmedi. Irkçılık siyasî haritaları sık sık değiştirdi. Çocuğu ebeveyne düşman eden eğitim ve ahlâk sistemi karşısında, "Çocuk beslemektense köpek beslemek daha iyidir!" diyenlerin sayısı her geçen gün arttı. Kiliseler boşaldı. Hristiyanlıktan uzaklaşanlar ırk taassubunu din haline getirdiler.

Birinci ve İkinci Dünya Savaşları medenî ve çağdaş Avrupa'nın insanlığa takdim ettiği iki zehirli yemiştir.

Nihayet 10 Aralık 1948'de Paris'te toplanan 48 ülke "İnsan Hakları Beyannamesi"nin altına imza attılar.

Bu beyannameyi defalarca okudum. Her okuyuşumda "İnsanı yaratan Allah, İslâmiyet'i gönderdiğinden, insanın dini, ırkı ne olursa olsun insan, İslâmî prensiplerle bütünleşmek zorundadır!" cümlesini tekrarladım.

Evet, beyanname baştan başa İslâm'a uygundu. Ecnebler ya İslâm medeniyetinden faydalanarak ya da denemelerle bu çizgiye gelmişti, İslâmiyet, âleme rahmet!

İnsan Hakları Beyannamesi var ama yeryüzünde de iki millet vardır. Müslüman olanlar, olmayanlar.

Süper güçler (ilerlemiş ülkeler) gayri müslimlerin içinden çıkmış. Dünyanın yönetimi onların eline geçmiş. Gayri müslimler İslâm'a hizmet eder mi?

Müslümanların ilerlemesini, üstün olmasını ister mi? İstemeyeceğine göre Müslümanlar, insan Hakları Beyannamesi'nin neresinde?

Milli Eğitim Bakanlığı'nın yayınladığı "Cumhuriyet Döneminde Eğitim" isimli kitabın 1983 baskısının 418'inci sahifesinde şöyle bir ifade vardır: "Beşinci Milli Eğitim Şûrası'na kadar (1935)

din eğitim ve öğretimine (Türkiye’de) hiç yer verilmemiştir. Böylece devlet okullarında 16 yıldan fazla din eğitimi ve öğretimi yapılmamıştır. Devrimlerin arka arkaya yapıldığı dönemi içine alan Cumhuriyet’in ilk yirmi yılında devlet eliyle din adamı yetiştirilmediği bir gerçektir. Bu tutumu, devrimleri benimseyen birçok dindar vatandaş da yadırgamıştır.”

Bu, kendi kitaplarının beyanı... Ben 1932 yılında doğdum, 1953 yılına kadar Kur’an’ın yüzünü görmeden büyüdüm. Müslümandım ama tahsil hayatım boyunca tabiatçı ve Atatürkçü olarak yetiştirildim. 1953 yılında Büyük Doğu ve Serdengeçti dergilerinde okudum ve bazı kimselerden de duydum ki Said Nursi isminde bir adam varmış, dini kitaplar yazmış, onu hapse atmışlar. Bu hâle çok kızdım. “Bu kadar berbat insan serbest gezerken bir adam çıkmış, dinî kitap yazmış, onu da hapse atmışlar, ben de ona yardım edeceğim!” dedim, dinle ilişkim böyle başladı.

1953’te Risale-i Nurlar’ı aradım, buldum, okuyamıyordum, eskimez yazıydı. Said Nursi’ye haber gönderdim. “Ben hiçbir şey bilmiyorum, ne yapayım?”

Buyurmuşlar ki: “Günah-ı kebâiri terk, sünnet-i seniyyeye ittibâ, namazı erkânıyla kılmak, sonundaki tesbihatı yapmak...”

Bu ibareyi anlamak için müftüye gittim, o da Âmentü Şerhi’ni tavsiye etti. Böylece namaz kılmasını, tevbe etmesini öğrendim.

Ve yine haber göndermişler. “Kardeşlerim! Yolumuzun üzerinde hapishane vardır, öyle bir hayat yaşayın ki hapishanede evi aramayınız!”

Artık tevkifler, takipler, sürgünler, peşpeşe dizildi. On bir defa mahkemeye verildim.

“İslâm’a hizmet eden ya dünyaya küsmeli veya dünya ona küsmeli.” Belki biz dünyaya küsmek istemedik ama dünyayı başımıza

zindan ettiler. “Ziyafet sofrasına gider gibi idam sehпасına gitmeyen dâvâ adamı değildir!” dediler.

Niçin?

Çünkü ben Müslümanım; dinimi öğrenmeye, yaşamaya çalışıyorum, öyleyse 163’üncü maddeye göre suçluyum.

Bir kitap var: “Dünya Hukuk Tarihinde Emsalsiz Bir Hadise: Risalei Nur ve T.C. Mahkemeleri.” Bu kitapta 785 beraat kararı ve bilir kişi raporu var. Her mahkemeye ortalama on kişi sevk edilse 7.850 kişi işinden, evinden alınmış, karakol, nezaret, birinci şube, hapishane mahkeme ve beraat! Bu insanların tek suçu kitap okumak. Okuduğumuz kitap da âyet ve hadis mealleri. O zaman anladım ki, birileri bizi insandan saymıyor, bu sebeple ‘İnsan Hakları’ndan istifade edemiyoruz.

Geçmişten günümüze gelelim. Demokrasi de, cumhuriyet de halk yönetimi demektir. Halkımız Müslüman ama bir türlü İslâmiyet’le bütünleşemiyor. “Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir!” Ben kaç kere kendi kendime şu cümleyi tekrarladım: “Vatan bana hapishane olmuş, iktidar da gardiyan!” İmam Hatipler’i ve Kur’an Kursları’nı kapatmanın, başörtüsüyle mücadele etmenin, İlahiyat mezunlarına vazife vermemenin demokrasiyle, cumhuriyetle, laiklikle, insan haklarıyla ne ilgisi var? Bir devlet bu kadar basit şeylerle uğraşmalı mı?

Halkımız Müslüman, Türkiye Müslümanların ülkesi. Bir Müslüman, çocuğuna İslâmiyet’i öğretemiyorsa, üniversiteli kız öğrencinin gereği başını örtemiyorsa, İlahiyat mezunu, memur olamıyorsa, içkiden, kumardan kaçan memur mimleniyorsa, vatani hapishane, iktidarı gardiyan yapmak isteyenler yok mu? Amerika’nın demokrasisini, Fransa’nın laikliğini, Almanya’nın teknolojisini ülkemize getirmeyenler, getirmediikleri şeylere sahip çıkmaya çalışıyorlar. Türkiye’yi geri bırakanlar, gerici avına çıkmışlar! Yıl 1998.

NATO manevralarında mavi kuvvetler yeşil kuvvetlere taarruz ediyor, Türkiye’de de “Yeşil Sermaye” tabiri ortaya atılıp şirketlere, vakıflara, özel okullara taarruz başlatılıyor.

Günümüz dindarı İslâm medeniyetinin esaslarını tesbit etmiştir: İlim, teknik ve İslâm ahlâkı. Buna göre Müslümanlar en kısa zamanda pazar olmaktan çıkıp pazar aramaya başlayacak. Buna süper güçler izin verir mi?

Şimdi hedefler dikildi: Şeriat, teokrasi, İslâm devleti, hilafet, siyasal İslâm, gerici... Bu hedeflere ateş ediliyor, arkasında dindarlar yaralanıyor. Sahiden “İnsan hakları” diye bir şey var mı? Hukukun üstünlüğü ne demekmiş? Cumhuriyet, demokrasi, laiklik nerede?

İlme, tekniğe, ahlâka önem veren Alman devletine hayran kaldım. Keşke bizim devlet de öyle olsaydı. Birinci Dünya Savaşı’nda Almanlar’la beraber yenildik. Almanlar kalkındı, 1939’da süper güç oldu, dünyaya meydan okudu. 1945’te tekrar yerle bir oldu, tekrar kalkındı, tekrar süper güç. Almanya 80 senede iki defa süper güç olurken, Türkiye neden bir defa süper güç olamadı? Geri kalmak “muasır medeniyete yetişmek” midir?

Türkiye’yi geri bırakanlar, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nde muhakeme edilip mahkûm oluyorlar. Hâlâ kimin gerici, kimin ilerici olduğunu anlamıyorlar.

Madem ki “Kavram kargaşası var!” Öyleyse bazı kavramları anladığımız kadarıyla anlatalım, sis biraz daha kalksın, insanlar birbirini tanınsın. Sunî cephele kurulmasın, insanlar birbirine düşman olmasın.

İslâm Devleti

Kur’an-ı Kerîm’de ve hadis-i şeriflerde “İslâm Devleti” tabiri yok. Peygamberimiz veya sahabe hiçbir zaman “İslâm Devleti kuracağız!” dememiştir. İslâm tarihi boyunca da İslâm devleti kurulma-

mıştır. Kurulan devletlere ya bir şahsın veya bir yörenin ismi verilmiş... Selçuklular, Gazneliler, Osmanlılar gibi.

Müslümanlar “İslâm Devleti” ismini kullanmaktan çekinmişler. “Böylesine mübarek bir ismi temsil edemeyiz!” diye. Zaten iyi Müslümanlar devlet kurarken, bozulanların da devleti yıkılmıştır.

İslâm tarihi boyunca İslâm Devleti yoktur. Müslümanların devleti her zaman olmuş ve olacaktır. Her milletin devleti de kendine göredir.

Hilâfet

Halife ne Allah’ın, ne de Peygamber’in vekilidir. Bir evvelkinin yerine geçmiştir. İslâmiyet’i yaşar, başkalarının da yaşamasına yardımcı olursa ne âlâ, aksi halde o da yöneticilerden biridir. Halifelerin hatalarını İslâm’a, Allah’a ve Peygamber’e mal etmemek için onun yeri iyi tayin edilmelidir. Şimdi bir halife yerine İslâm Ülkeleri Temsilci Meclisi’nin kurulması daha isabetlidir. Süper güçler izin verirse.

İslâm İktisadı

Âyet ve hadislerde İslâm iktisadı tabiri de yoktur. Müslümanlar helâlinden kazanıp helâla para harcarsa ekonomik sistemler İslâm’a uygun hale gelir. İslâmiyet bir sistem, bir ideoloji değildir; İslâm’ı yaşayanlar bunların doğru hedeflerini gösterir.

Vahiyde iktisat kelimesi “tutumluluk” mânâsında kullanılmıştır.

Teokrasi

Kilisenin devleti yönetmesine “thaoratic” denir ki, bunun İslâmiyet’le alâkası yoktur. Çünkü İslâm tarihi boyunca hiçbir zaman cami veya din görevlileri devleti yönetmemiştir, devlette vazife almışlardır. “Radikalizm” ve “Fundamentalizm” de İslâm’a uygun değil. Çünkü İslâmiyet’te kökten dincilik olmaz, kök bizim

elimizdedir, köke inmeye gerek yoktur. Kur'an-ı Kerim en ufak bir değişikliğe uğramadan elimize ulaşmıştır. Bizim ibadetimizle Sahabeninki aynıdır.

Müslüman ve Dindar

Halkımız Müslüman olduğu gibi, yeryüzünde bir buçuk milyara yakın Müslüman var. İslâmiyet'le meşgul olan Müslümanlar'a "dindar" veya "mütedeyyin" denir. Ameller imanın rüknü olmadığından zahirî duruma bakıp Müslümanlara yeni sıfatlar verilemez. İttihad-ı İslâm, Müslümanların süper güç olmasından önemli rol oynayacaktır.

Şeriat

Kelime mânâsı "kanunlar" demektir. Şeriat isteyene bir Kur'an vermelidir. Şeriat geleli 1400 sene olmuştur. Tarih şahit ki, ne zaman İslâm'ı anlayıp şuurlu bir şekilde yaşamışsak ilerlemiş, ne zaman da hurafelere saplanmışsak gerilemişizdir. Şeriat istenmez, yaşanır. "Şeriat gelecek" diyenler de onun nereden, hangi vasıtayla geleceğini söylemelidirler. İslâm'da haram aranır. Eğer Amerikan anayasasında İslâm'a aykırı bir şey yoksa, İslâm'a aykırı olmayan, İslâm'a uygundur. Bir kısım ülkeleri süper güç yapan ilim ve tekniktir. İlmi ve tekniği yasaklayan bir tek âyet ve hadis gösterilemez. Tam tersine pek çok âyet ve hadis, ilimde ve teknikte ilerlememizi emrettiği halde, çeşitle sebeplerle geri kalmışız.

İslâm medeniyetinin de üç unsuru vardır: İlim, teknik ve İslâm ahlâkı... Gayri müslim pek çok kimse İslâm prensipleriyle başarılı olurken, süper güçler de aynı prensiplerle bu noktaya gelmiştir. İnsanı yaratan Allah İslâmiyet'i gönderdiği için ferdi, aileyi, şirketi, milleti ve devleti üstün kılan İslâm prensipleridir. İçkiden, kumardan, fuhuştan, tembellikten, cehâletten, beceriksizlikten kaçan herkes üstün duruma gelebilir. Alman devleti içki içen, uyuşturu-

cu kullanan, kumar oynayan, bara gidenlere yüz vermez. İlme ve tekniğe önem vermektedir.

İslâm ülkelerinde şariat münakaşaları yapılırken, ecnebler İslâm prensipleriyle süper güç oluyor. Seksen senede Almanya iki defa süper güç oluyorken, neden Türkiye olmadı?

Siyasî İslâm

Siyasî İslâm yok, dindarlar var. Her vatandaşa tanınan hak, dindarlardan esirgenemez. Eğer mevcut partiler dindarları mecliste temsil edemiyorsa, onlar da bir partide toplanabilir. Kanunlara aykırı olmadıkça böyle bir hareket neden suçlansın? Dindarların hakkını korumayanlar kendi noksanlarını bilmeli, suçu başkasının üzerine atmamalıdır.

Kuvvetler Dengesi

Partiler siyasî güçken, ordu, emniyet teşkilatı, üniversite, sendikalar, fikir kulüpleri ve benzeri kuruluşlar “baskı grubu” adı altında toplanır. Partiler iktidara gelmek için çalışırken, baskı gruplarının böyle bir niyeti olamaz! Onlar hükümetin ve devletin daha iyi işlemesine yardımcıdır. Kuvvetler dengesi bozulup iktidara gelmesi gerekenler, yönetimi ele geçirmişse, orada da demokrasinin, hatta hukukun esamesi okunmaz.

Demokrasi

Anayasının değiştirilemez esasları vardır. Cumhuriyet, demokrasi, laiklik, Atatürkçülük... Türkiye’de anayasaların bütünü askerî yönetimler tarafından yaptırılmıştır. Hiçbir zaman Amerika’nın demokrasisi, Fransa’nın laikliği, Almanya’nın teknolojisi Türkiye’ye getirilmemiştir. Anayasının değişmez esasları tarif edilmemiştir. Atatürk yetmiş sene evvel muasır medeniyet seviyesine çıkmamızı, çağdaş olmamızı emretmiştir. Atatürkçüler bunu başaramamış, İkinci

Dünya Savaşı'ndan sonra süper güç olanlara inat biz geri kalmışızdır. Türkiye'yi geri bırakanlar gerici avına çıkmıştır.

İslâmiyet ve İlim

Okul ders kitapları yaratıkları anlatır. Fizik maddeyi anlatırken, kimya atomla başlar, molekülle devam eder. Allah'ın yarattıklarını anlatmak, Allah'ın dinine ters düşmez. Kur'an ile kâinat birbirini şerh ve izah ettiğinden, okul ders kitapları bir kısım âyet ve hadisleri şerh ve izah eder, anlamayı kolaylaştırır. İlim Allah'ın sıfatı olduğundan dinli dinsiz kısımlara ayrılamaz. Okuldaki ilim başka, camideki ilim başka olamaz. Tefsir, hadis gibi vahye dayalı kitaplar ne kadar diniyse, okul ders kitapları da dinin dışında düşünülemez. Eğer bu anlayışı yaygın hale getirsek, bir kısım gençler ders çalışmayı ibadet sayabilir. İmam Hatip Liseleri ve Kur'an kursları kapatılmış durumda, İlahiyatçılara vazife verilmiyor. Eğitim, rayına oturtma yerine, rayından çıkarılıyor. Okulları değil, bazı okulların yetiştirdiği öğrencileri halk beğendi. Halkın beğendiğini beğenmeyenler, halkla ne kadar bütünleşebilir? Üretici değil, tüketici yetiştiren Milli Eğitim, Türkiye'yi geri kalmaktan kurtaramadı.

Irklar ve İnanışlar

Türkiye'de çeşitli ırklar ve inanışlar var, bunların en mühimi Türkler'le Kürtler'dir. İki ırk tarih boyunca beraber yaşamış, aynı inançta, aynı gayede bütünleşmişken, Avrupa'yı ateşe veren ırkçılık bizde revaç görünce, aynı ateş bize de sıçradı. Hiçbir ırkı inkâr etmeye gerek yok, her ırk kendi dilinde yayın yapmalıdır. İngilizce'ye tanınan hak, diğer dillere de tanınmalıdır. İsviçre gibi el kadar ülkede dört dil konuşulmaktadır. Doğu Anadolu dünyanın en zengin yöresidir. Yerin altı petrol, dağları maden dolu, nehirlerine pek çok elektrik barajı yapılabilir. Yabancı sermayeye "Elektrik, su ve arazi bedava; gelin fabrika kurun!" dense, o yöre dünyanın en bü-

yük sanayi sitelerine sahip olur. Batı'dan Doğu'ya göç başlar. Doğu Anadolu kalkınmadan Türkiye kalkınmaz, bunun için de güvenliğin sağlanması şarttır.

Süper Güçler ve Türkiye

Dört yüz milyonluk bilgisayarın ham maddesi dört milyondur. Gelişmiş ülkeler teknoloji sayesinde dört milyonluk ham maddeyi dört yüz milyona satarken, geri kalmış ülkeler, tencere, ayakkabı, fındık gibi malları satar. Bir bilgisayar alıp iki ton fındık verirse, bu kadar fındığı dört milyona satmışız demektir ki, bu anlayışla ayağa kalkmamız mümkün değildir. İslâm ülkeleri süper güçlerin pazarı durumundadır. İslâmiyet'i gerçek yönüyle anlayan Müslümanlara fırsat vermemek için ve pazar olan ülkelerin pazar aramaya kalkışmaması için ilme ve tekniğe önem veren Müslümanları ezme-ye çalışıyorlar. NATO'nun askeri, politik, ekonomik, kültürel yönleri de vardır. Manevralarda yeşil kuvvetlere taarruz eden NATO, elbette ki yeşil sermayeye düşman olacaktır. Halbuki paranın rengi, dini, milleti olmaz. Bunu biliyor amma bir kısım hedef tahtalarını dikip onun ardında Müslüman'ı vurmaya isteyecektir. Vakıflara uzanan eller, halkın milletine, devletine yardım etmesine mani olmaktadır. Kısacası Türkiye'nin kalkınmamasını isteyenler vardır, zirvedekiler süper güçlerin tesiri altındadır, istese de istemese de.

Rejim, Sistem ve Saire...

İslâmiyet rejim, sistem ve ideoloji değildir. Müslümanların varlığı kendini şurda burda hissettirir. Müslümanlar haramdan kaçsa her rejim, sistem, en iyi duruma gelir. Amerika veya Avrupa'daki ülkelerde Milli Güvenlik Kurulu var mı? Yüksek Askeri Şura kararları hukukun üstünde tutulursa, hukuk nerede kaldı? Ceza kanununun yarısından fazlası devleti korurken, Devlet Güvenlik Mahkemeleri'ne ne gerek var? Gelişmiş ülkelerde, ihtilâl söz konusu olur mu? Cum-

huriyeti, demokrasiyi, laikliği koruyanlar bir de dönüp Avrupa'ya baksınlar, benzerliğimiz var mı?

Sonuç

Devlet de, baskı grupları da, halk da ve dindarlar da bazı tabirleri bilmiyor. İslâm devleti, hilafet, İslâm iktisadı, teokrasi, Müslüman, dindar, şeriat, siyasî İslâm, kuvvetler dengesi, demokrasi, cumhuriyet, laiklik, Atatürkçülük, çağdaşlık, küreselleşmek... Bu ve buna benzer tabirlerin mahiyeti bilinmediği gibi İslâm'ın ilme verdiği önem, İslâm medeniyetinin esasî da bilinmemektedir. İnsan haklarına itiraz eden yok amma nerde bulacağız? Kuvvetler yerli yerine oturmadığı için bırakın kendi öz değerlerimize, Avrupa'nın değerlerine bile hasret kaldık. İnsan haklarının, hukukun üstünlüğünü, ilmi, tekniği hatta insanlığı Avrupa'dan bekler olduk. Bu millet bu hale düşürülmeliydi. Hayret bir şey! Türkiye'yi geri bırakanlar gericiliği kendi dışında arıyor. (1998)

Makedonyalı İskender

“Babam her yeri zaptedecek, bana şerefli işler bırakmayacak.” diyen İskender'in babası Fillippos 336 yılında 46 yaşındayken bir subay tarafından vurularak öldürüldü; İskender yirmi yaşında kral oldu. Meşhur filozof Aristo (Aristotle)'nun talebesiydi. (Verilen tarihlerin bütünü Milat'tan evvele aittir, bu sebeple tarihler küçülerek devam eder.)

O zamanlar Pers (İran) İmparatorluğu İndüs Nehri'nden Makedonya'ya kadar uzanıyordu:

İskender 334 yılında 40 bin kişilik ordusuyla Çanakkale Boğazı'nı geçti ve 160 parça donanması sahilleri vurmaya başladı. Grani-

kos savaşı'nda Pers ordusunu dağıttı, Anadolu topraklarında ilerleyip Frikya'nın merkezine geldi. "Gordiyom kör düğümünü çözen Asya'nın fatihi olur." deniyordu, bir kılıç darbesiyle bu düğümü parçalayıp yoluna devam etti.

Pers Kralı Daryüs 600 bin kişilik bir orduyla İskender'in üzerine yürüdü, amma valilerin, kumandanların itaatsizliği, iç isyanlar sebebiyle bu kocaman ordu 333 yılında Hatay'da mağlup oldu.

İskender, Şam üzerinden Mısır'a inerken, bir mabette papazlar ona, "Zeus'un oğlu" dediler, o da Firavunluğunu ilan etti. (Zeus, Olympos Dağı'ndaki tanrılardan birinin ismidir.) Mısır'da İskenderiye Şehri'ni kurdu.

İskender, kılıç zoruyla aldığı şehirleri yıkıp, yakıyordu, erkekleri öldürtüyor, askerlerin kadınlarla evlenmesini teşvik edip, ele geçen hazineleri adamlarına dağıtıyordu. Bu haliyle onu öylesine bü-yüttüler ki, o da kendini Rab(ilah) zannetti.

İran'ı, Afganistan'ı işgal edip, İndüs Nehri'ni geçip, Hindistan'ı işgale kalkışan İskender'in askerleri arasında huzursuzluk başlamıştı. Sekiz senedir yollarda olanlar, ülkelerine dönmek istiyordu. Yabancı askerlerin orduya alınması da huzursuzluğun bir başka sebebiydi. Geriye döndü, bugünkü Belucistan çöllerinde askerlerin yarından fazlası öldü. Ölenlerin kemerlerindeki altınlar, inciler, arka-daşları tarafından paylaşılıyordu.

324'te İran'ın başkentine geldi. İskender çok içki içiyordu, herkesin kendisine hürmet ve itaat etmesini istiyordu; çünkü o bir kumandan, bir kral değil firavundu, kurduğu dinin ilahı kendisiydi. Bir toplantıda bunları dile getirdi, herkesin mutlak manada kendisine itaat etmesini istedi. Kumandanlardan Klitüs: "İskender, biz seninle çocukluktan beri arkadaşız. Met Muharebeleri'nin intikamını almak, Persleri topraklarımızdan atmak için yola çıktık. Seferlerimiz, zaferlerimiz birbirini takip etti. Fakat sen değiştin, sarhoşsun ne dediğini bilmiyorsun, ilah olmaya kalkıştın, bizi eziyorsun..."

İskender ayağa kalktı: “Yeter!” diye bağırdı:

– Ben sizin Rabbinizim, konuşun dersem konuşun, susun dersem susun!

Klitüs elini kaldırdı:

– Hayır! Sen bizim arkadaşımızsın, kumandanımızsın, kralsın! Yeter içme artık, kendini de bizi de mahvediyorsun...

İskender sallandı, başı bir yana, beli bir yana kaydı, ağzından köpükler çıkarken mırıldandı: “Sana kim olduğumu göstereceğim!” dedi, mızrağını kapığı gibi Klitüs’ün göğsüne sapladı. İki-sini de götürdüler.

Ertesi gün öğleye doğru kendine gelen İskender, olup bitenleri öğrenince, “Klitüs, Klitüs!” diye bağırmaya başladı. Şişeleri mide-sine boşaltıyor ve bir ismi tekrarlıyordu: “Klitüs.”

Onu 323’te, 33 yaşındayken ölüm döşegine uzattılar, bir general mırıldandı: “Ülkeleri, devletleri, orduları idare eden bu adam, kendini idare edemedi, yazık oldu.”

Aklın Yönetimi

Allah, bizi geri zekalı yaratsaydı, tahsil yapamazdık, mevki, makam edinemezdik... Ayrıca ticaret yapıp para kazanamazdık. Demek ki bir insanın gerek tahsil yapması ve gerekse para kazanması Allah’ın verdiği beyin sayesinde oluyor.

Bir kısım insanlar Allah’ın verdiği beyin ile iyi imkanlara kavuşurken, yine Allah’ın verdiği beyin ile Allah’a isyan ediyorlar.

Dikkat edilirse, Cehenneme gitmek isteyenler, Cennete gitmek isteyenlerden daha gayretlidir. Kumar oynayanların, içki içenlerin hepsi zeki kimselerdir. Adam o kadar zeki ki bir deste kağıdı ta-

kip edebiliyor. Kumarbazın kumara, ayyaşın içkiye verdiği parayı İslâm'a veren azdır. Bu misallerin sayısını arttırdığımızda görüyoruz ki, Cehenneme gitmek isteyenler Cennete gitmek isteyenlerden daha gayretli. Bu sebeple Cennet gibi bir dünya başımıza Cehennem olmuş. Bu Cennet gibi dünyayı başımıza Cehennem edenlere, Cehennem gerektir. Bunun için ahiret vardır.

İnsanların kendisini içkiye veya kumara vermesinin sebebi şunlardır:

1. Geçmiş zamanın pişmanlıkları insanı pişman eder: “Neden şu fırsatı kaçırdım, neden şunu yapmadım, neden şu sözü söyledim”, gibi sorular insanı rahatsız edeceğinden, böylesi bir kimse kendini ya içkiye ya da kumara verir.

2. Gelecek zamanın endişeleri “ya trafik kazasında sakatlanırsam, çocuğum ölürse, iflas edersem” gibi ihtimaller insanın aklını başına bela eder. Bunlardan kurtulmak için insan yine kendini ya içkiye veya kumara verecek.

Ölüm korkusu da pekçok kimseyi sarsmaktadır.

Boş kalmak, özellikle akşamları “Şimdi ne yapacağım?” demek insanı kendinden geçirecek şeylere sevk eder.

Yine dikkat edilirse içki, kumar ve benzeri haramlar insanların hem dünyasını, hem de ahiretini berbat etmiştir. Allah, haramda hayır yaratmamıştır. Harama girenlerin işleri de bozulmaktadır.

Allah bir kısım kullarına güçlü akıl vermiş ki, başkalarına da faydalı olsunlar diye. İslâm da kitle kalkınması vardır. Ücret vermek zekat vermekten efdaldir. Dolayısıyla kumar içki gibi şeylerle işini bozan insan, sadece işlediği günahtan dolayı değil, pek çok kimsenin ekmeğiyle oynadığı için manen mesul olur.

Bir işi çok iyi bilen, doğru ve çalışkan olan zengin de olur. Böyle kimseler kâr dağıtarak, ücret vererek güneş gibi olmalı, Müslümana hizmet eden, talebe yetiştiren cemaat hazırlayan İslâm'a hiz-